

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lutego 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie ze skargi pozwanego
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w Z. z dnia 18 kwietnia 2007 r., sygn. akt I Ca (...),
w sprawie z powództwa Z. W.
przeciwko B. G.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 6 lutego 2008 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Z. z dnia 18 kwietnia 2007 r., w części zasądzonej na rzecz powoda kwotę 941 zł z odsetkami, skarżący stwierdził, że orzeczenie to „wyrządziło szkodę, bowiem pozwany ma zapłacić powodowi kwotę 941 zł wraz z ustawowymi odsetkami oraz kwotę 304 zł tytułem zwrotu kosztów procesu za obie instancje”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Poddanie Sądowi Najwyższemu do merytorycznego badania skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wymaga uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.).

Wyjątkowość tego postępowania oraz brzmienie powołanego przepisu, jak również art. 424¹ § 1 k.p.c., nakazują przyjąć, że chodzi o szkodę, która już nastąpiła, a nie o szkodę

zagrożącą w przyszłości (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2006 r., II CNP 13/05, OSNC 2006, nr 6, poz. 110 i z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2007, nr 7-8, poz. 41).

Ze skargi pozwanego wynika, że poniesienie szkody utożsamia on z tym, że w przyszłości będzie musiał zapłacić kwotę, wynikającą z wyroku. To stanowisko jest błędne i zarazem oznacza, że skarżący nie uprawdopodobnił wyrządzenia szkody, jako nieodzownej przesłanki skargi (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.).

Uzasadniało to odrzucenie skargi przez Sąd Najwyższy, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.